

ДОБРО И ЗЛО

Отче наш
Изгрява слънцето

Първата част в тази песен е за ума. "Изгрява слънцето" е за ума. Като храна е. Другото, "Сила жива", то е за сърцето, да се обнови. Ритъмът трябва да се измени. Как си представяте "Сила жива"? Как "Изгрява слънцето"? То не изскача изведнъж. Трябва да се даде подтик на светлината. Едновременно имате движението на слънцето и на светлината, която приемате. Образ трябва да имате, за да се ползвате. Като пеете, слънцето като изгрява, няма го в ума, излиза само гласа. От ума трябва да мине в ларинкса. Я изпейте още веднъж. Като пеете, да почувствувате, че слънцето изгрява и като пеете "сила жива," и нея да почувствувате. Умът трябва да вземе участие в светлината, а сърцето - в "сила жива". Първото най-просто правило. Една песен преди да я обичате, не я пейте. Може да изучавате каквото искате в музиката, но песен, която човек не обича, не може да пее. Ако с ума си не можеш да видиш красотата на една песен и ако със сърцето си не можеш да усетиш красотата на песента, не можеш да пееш. Едно много просто правило. Всичките добри певци, които не обичат песните, много изкуствено излизат. В песента думите "носи радост за живота" - там е по-живо. "Изгрява слънцето, праща светлина, носи радост"- ти ще почувстваш, то не е равнина. Този, който носи радост, е пъргав, всички познават, че носи радост. Без любов не може да пеете "Изгрява слънцето".

= Доброта
= Чистота
= Красота
= Разумност

На какво е равна добротата? Казвам "добър човек". Един тон, за да бъде добър, трябва да бъде плътен. Плътният тон е чист. Вие, за пример, успокойте се и произнесете три пъти думата "доброта". Вижте какво ще почувствате? Да не е зает умът ви? Като произнесете думата, ще имате един усет. Може би тук в слънчевия възел ще почувствувате нещо, защото добротата не може да се учи теоретически. Добротата трябва да я обичаш. Няма никакво съдържание, ако не я обичаш, само като кажеш "доброта". Туй, което човек е опитал, е добро. Туй, което не си опитал, не е добро. Динята като си ял, можеш да кажеш, че е добра. Но без да си ял, не можеш да кажеш, че е добра динята. Думата "чистота" е в човешките чувства. Чистотата разбира да няма никакъв примес. Като направим нещо непримесено в доброто вътре, то е чистота. Да кажем, някой път правите добро, давате ябълка някому, но имате задната цел, искате да завържете приятелство. Или вие сте бакалин и докато сте нов, посрещате клиентите си добре. Имате задната цел да ги привлечете. След като ги привлечете, не държите с тях същата обхода, както в началото. Преди да сте се запознали, имате всичкото желание да се обхождате добре, но щом се запознаете, не държите първото правило. Доброто не е добро. Чистотата е вътрешната страна на доброто. Красотата е външната страна на доброто, а пък разумността, това е приложение на добро. Доброто като чистота можеш да го приложиш навсякъде. Доброто като красота можеш да го приложиш навсякъде. Доброто като разумност можеш да го приложиш навсякъде. Казвате: Той е добър, разумен и чист. Казвате: Какъв е оня свят? - Оня свят е свят на доброто. Доброто на земята е плътно. В духовния свят е

чисто, в Божествения свят доброто е красиво. Доброто само по себе си е плътно. Туй, което не се мени, е плътно. Казвате: Плът и кръв. Но ако се вземе доброто да представя плът и кръв, които не носят доброто, не може да наследят Царството Божие. Значи една мисъл, за да помогне, трябва да бъде красива, чиста и плътна. Работи някой в умствено отношение и не знае как да усили ума си; ние се обезсилваме. Не знаете как да усилите ума си. За пример, вие не знаете колко пакости правите, когато гледате някого накриво. Вие си правите пакост на себе си. Черната ложа, която е създала това нещо, ти като погледнеш криво, себе си осакатяваш. Няма да гледаш криво. Ти гледаш криво и тебе те гледат криво. Казваш: Нищо не струва. Хубаво, щом нищо не струва, защо го държиш в ума си? Казвате: То е боклук. Ами с този боклук да занимаваш ума си, умно ли е? Най-първо, старайте се да гледате право. Някой път поглеждаш криво. Веднъж ракът казал на сина си: Синко, право да вървиш! Синът казал: Татко, я ми покажи как! -Бащата му показал и синът казва: И аз така ходя. Казва: Гледаш, но нищо не разбираш. Веднага отрязва, авторитет: Нищо не разбираш. Ти от материалните работи щом ти казват, че нищо не разбираш. - Право е, т.е. от глупавите работи нищо не разбирам. Казвам: Много голям глупак си. - То е твое понятие. Аз досега не съм мислил, че съм глупак, ти си първият, който ме счита глупак. Аз, умният човек, ти никога не си чел моя живот, а казваш, че съм глупак. Прочети книгата на моя живот, не само от външната страна да се произнасяш. Сега какво разбирате под думата "глупак"? - Глупак, пакт. Човек, който прави пакт с неразбрани работи, той е глупак. Завързал си приятелство с немислещи хора. Тази гънка на брадата какво показва? Голямо е налягането отвън. Брадата е издадена навън, значи налягането отвътре е голямо, затова е изпъкнала брадата. В брадата има едни движения. Ако искате да изучавате геометрически главата и лицето, трябва да знаете гънките на челото как са станали. Нищо не е произволно. Външните условия са огънали челото. Тази чупка на носа, показва налягането отвътре. Когато външните и вътрешните условия са уравновесени, човек има умерен характер. Когато вътрешното напрежение и външното налягане се уравновесят, човек има умерен характер. Ако правите научни изследвания, ще видите, че някои път, когато започнете да се дразните, да кипвате, долу носът се сплесква. А когато имате добро разположение, долу носът става по-широк. Като се дразните, става плосък. Щом се изгуби широчината на носа, човек става нервен. Когато носът се заостря, човек е нервен. Когато носът става широк, подобряват се чувствата. Когато ставаш нервен, ще гледаш носът ти да се разшири, за да имаш равновесие. Казвам: Дръжте като правило, не мислете, че доброто само по себе си ще дойде отнякъде, човек трябва да работи върху него. Един широк нос приема повече магнетична сила. Един тънък нос приема повече динамична сила. Когато носът се стеснява, то е сухота, когато носът се разширява, това е влага. Ако е голяма сухотата, нищо не расте, изсъхва. Ако пък е много влажна, всичко гние. Сега равновесие трябва да има. Сухота и влага трябва да дойдат, да стане обмяна, да започне животът. Затова при дишането дишайте дълбоко, за да направите носа си по-широк. Поне с 1/10 от мм да разширите ноздрите. Въздухът за да влезе, трябва да му отворите широка врата. 1/10 от мм като разширите, е достатъчно. Колкото са по-тесни вратите, по-мъчно се влиза. Има едно телце в носа горе - освен, че е тясно, но някой път туй телце като се подуе, запушва канала. Като ви хване хрема, запуши се канала, и съвсем не може да дишате. Човек трябва да е свързал ума си с тия

телца. Щом те се разсърдят, запушват носа. Щом не се обхождаш добре с тях, разсърдят се, запуши се носа. Трябва да ги обичаш. Ще се извиниш. Щом обидиш сърцето си, изведнъж се измени пулса. Човек може да обиди сърцето си. Да не обиждаш сърцето, да не обиждаш ума си, да не обиждаш душата си, да не обиждаш духа си и ръката си да не обиждаш, да не казваш: Ръката не струва. Ни най-малко ръката не е виновна.

Забелязвам във всинца ви, като пипам ръцете ви, показват, че чувствата ви са задебелили. Женският елемент в сестрите и братята е груб. Жената в човека е много груба. Мъжът е по-деликатен. Долната част на ръката, вътрешната страна представя женския принцип, тя трябва да бъде мека. Долната част е груба във всинца ви. Трептенията, които излизат, не са хармонични, груба е ръката ви. Веднага се изменя състоянието. Ако имате разположение, ръката става пластична. Имате доброта, красота, чистота и разумност. Щом е разумна ръката, никога не стяга. Има ръце, които са толкова разумни, че не стягат нищо. Ръката е направена от разумни клетки. Ръката сама по себе си не е разумна, но клетките са разумни. Ако ги оставим да действуват самостоятелно, като че те чувствуват, те знаят повече. Цигуларят ако остави ръцете си, те знаят музиката. Той като ги учи, има препятствия. Като остави на тях, те са музикални. Като иска да се наложи, не върви.

Ние искаме да си наложим волята. Може да си наложиш волята само по закона на Любовта. Ако наложиш волята си без любов, ти вършиш престъпление. Ако наложиш волята си по любов, то е Божествено благо. Нямах никаква любов, ще наложиш волята си. Да стане тъй, както Господ иска.

Както е направена горната устна на този, той малко дава. Ще направи някаква услуга някому, ще мисли, ще мисли как да го направи. Като рече да му даваш нещо, веднага се противи. Като иска да даде, десет пъти ще мисли. Когато дойде за вземане, веднъж мисли. Когато дава, десет пъти мисли. Казвате: Да мисли някой. - Ти си в доброто, няма какво да мислиш. Щом мислиш колко да даваш, какво добро е? Доброто в света да бъде като извор, да изтича, не го спирай. Постоянно да тече. Не спирайте живота си. Казвате: Какво ще стане от мене? - Така не се говори, какво ще стане от мене. Значи от невидимия свят не знаят какво ще стане от тебе. Казваш: Аз музикант не може да стана. Кой е авторът, те или ти? Ако един голям юнак, който може да носи 150 кг, казва, че не може да носи 10 кила, право ли е? Когато едно дете мисли, че може да вдигне цял чувал и като дойде да го вдигне, казва: Сега не мога, но като стана като бате. Сега съм малък, но като стана като бате, тогава ще вдигна. Вие искате да направите нещо разумно, но не можете. Като не можете да го вдигнете, кажете: Като стана като бате, тогава ще го вдигна. Не си давайте мнението, че нищо няма да стане от вас. Дини и пъпеша на главата ти няма да растат, но все таки в ума ти може да узрее някоя хубава мисъл. Пъпеша и дини не може да узреят на главата ти, но хубави мисли, каквито искаш, може да узреят. На главата дини не може да сееш, тя не ражда дини и пъпеша. Но главата ти, умът ти раждат хубави мисли.

Когато някой пише буквата "ш", първата част е висока, той иска да казва: Ти за мой интерес ще работиш и в края може да излъжеш. Когато на края "ш"-то е повдигнато, значи никаква лъжа не крия, трябва да мислиш хубаво. Мнозина пишат ш-то в началото по-високо, издават се техните деди и прадеди. Те казват: Ти в началото гледай, пък за края не му мисли. Тъй, както се пише "ш"-то, мяза на един турски ходжа, който имал голямо желание да дава пари с лихва, сто на

сто. Иде един при него и казва: Може ли да ми дадеш 200 турски лири? Онзи му казва: Ще ми дадеш ли 100 на 100? Изважда и му дава 200 лири. Той 6 месеца му плащал сто на сто лихва. Пита го: Доволен ли си? Казва: Доволен съм, ами майката? - Майката казва, остави. Той изял стоте лири за себе си, а другите дал 100 на него за лихвата. Човек, който ви дава 100 на сто, той ще вземе половината за себе си. Малките лихви са за предпочитане. Туй, което принася малък приход, е Божествено. В природата всички работи започват с минимални максими, с най-дребните работи, с тях е създаден светът. Ние, сегашните хора, искаме да започнем с големите работи.

Един учен човек в Германия доказва, че слънцето е студено. Казва, че повърхността на слънцето имало 6000 градуса, но вътре имало студена вода. Тази студена вода, прави петната на слънцето. Прави заключение, че светлината, която светулката издава, като свети, за да се образува тази светлина, трябва да има 1165 градуса. Светулката няма тази топлина, но свети. Казва: Както светулката няма 1165 градуса, студена е, но свети, така и слънцето свети, но е студено. Това е неразбрана работа. Аз ето как считам, че седи въпросът. На повърхността слънцето е магнетично, а вътрешността на слънцето е електрична, студена светлина има вътре, не показва, че има мраз. Има една светлина вътре в природа-та, която е студена. Всички сили, които вървят по права линия, са студени, а всички, които вървят по крива линия, са топли. Правата линия не показва студенина, но трептенията са особени. Лятно време нали вятърът като духа, се образува хлад. Туй движение ви е приятно. Като се вее, вас ви е приятно туй движение. Този студ не е, който отнема, този студ, е който подхранва нещата. Електричеството подхранва магнетизма. Аз наричам електричеството потенциално, а магнетизма динамичен. Едно тяло, ако се удари някъде, енергията се превръща в топлина. Вашият магнетизъм, с който сте облечени отвън, той е гъвкав, магнетични трябва да бъдете. Представете си, че седите и разрешавате някой въпрос. Допуснете, че разрешавате въпроса, има ли "оня свят" или няма "оня свят". Как ще го докажете? Много проста работа. Щом има "този свят", има и "онзи свят". Какво друго доказателство ще дадете? "Този свят" е от "оня свят". Щом "този свят" го няма, и "онзи свят" го няма. Законът е такъв. Вземете едно дърво. Плодовете му показват, че това дърво е хубаво. Как ще докажете, че дървото е хубаво? Има неща, които може да се доказват, но реалните работи не се доказват. Опити има. То е скъсяване на време. Малко време се изисква да докажеш дали един предмет е горчив или сладък, дали е топъл или студен, дали е добър или не, дали предметът е красив или не. Доброто се познава. Доброто е топло, злото е студено. Заедно действуват. Доброто като отнема студа на злото, предава му от своята топлина, че го укротява. Същевременно като предава от своята енергия, от студа, и то влияе на доброто. Едно на друго си влияят. Закономерност има, не е нещо произволно. Борбата между доброто и злото е разумна. Има правилна обмяна. Злото каквото дава, дава, за да поумнее. Доброто и то дава, за да поумнее. Когато обмяната е правилна, отношенията са правилни, уравновесени. Когато обмяната не е правилна, когато светът е лош или добър, някой път доброто влага повече, някой път злото влага повече. Туй става и в нас. Някой път злото в нас влага повече, ние сме лоши. Някой път доброто влага повече, ние ставаме добри. Добрината ни зависи от това, колко влага доброто. И лощавината ни зависи от това, колко влага злото. Като станеш зъл, злото е

вложило повече капитал, ще намалиш кредита му. Ще кажеш: Не ми трябва този кредит. Ще увеличиш кредита на доброто. Сега ще започнеш да си правиш своите теории: ще стана добър, това ще направя, онова ще направя. Цели методи има. Туй, дете няма да го бъде. При 25 градуса под нулата да свириш хубаво, не може. Туй няма да го бъде. При 5,10,15 градуса топлина може да свириш. И при мисълта е същият закон. Когато човек е вкочанясъл, не може да мисли. Капиталът на доброто трябва да се увеличи. Това е метод на самовъзпитание. Ръкувате се с едного, ръката му е студена. Ръкувате се с друг пак. Намерете някой ваш приятел, на когото ръката да е топла, и като се ръкувате, да се измени състоянието ви. Някой път усещате, че ръката е по-топла, отколкото трябва. Намерете някой, на когото ръката е студена, ще се уравни. Много пъти едно състояние може да го подобрим само с едно ръкуване. Когато ръката е студена, ръкувайте се с някого, на когото ръката е хладна. Ръката му да има повече електричество. Топлата ръка има повече магнетизъм. Зад топлината седи магнетизмът, той е женският елемент. Електричеството е мъжкият елемент. Сега не ги обяснявам. Що е електричеството? - Енергетичният мъж в природата. Що е магнетизъм? - Енергичната жена в природата. Като дойде мъжът, той ще събуди ума, жената дойде, тя ще събуди сърцето, ще даде подтик. Един учил едното да стане богат. Казва: Много хубаво говориш, но да стана богат, дай ми пари назаем. - Изключете всякакви заеми. Когато вършите нещо, никога не очаквайте назаем. Светлината, която ти дава, това е заем. Въздухът, който имаш и ти дава, това е заем. Ние не знаем какво да правим. Искаме заем. Никакъв заем! Разчитай на този заем, който природата ти дава. Разчитайте на Божественото, което сега оперира в дадения случай. Да имаш къща, да имаш пари, обуца, те са второстепенни работи. Разчитай на онова, което влиза в очите, разчитай на онова, което влиза в ушите, разчитай на онова, което влиза в устата, в носа. Туй, което в сегашния момент имаш, на него трябва да разчиташ. Другите неща са второстепенни, но и те са важни. Ако първите неща не оценяваме, и вторите неща ще бъдат безпредметни. Имайте вяра! Някой казва: Аз се обезверих. То е неразбиране. Като грее слънцето, ако се обезвериш, правиш прегрешение. Докато слънцето изгрява, аз никога няма да се обезверя. Докато вятърът духа, аз никога няма да се обезверя, докато водата тече, аз никога няма да се обезверя. Тази сутрин, ако някой се е обезсърчил, кажете му: Какво си се обезсърчил, слънцето изгрява. Доста кредит има. Вярвайте на онова, което сега функционира в природата, малкото, на което знаете.

Само светлият път на Мъдростта Води към Истината. В Истината е скрит животът.

19. лекция на Младежкия окултен клас,
26.ІІ.1943 г., петък – 5 ч.с.
София - Изгрев